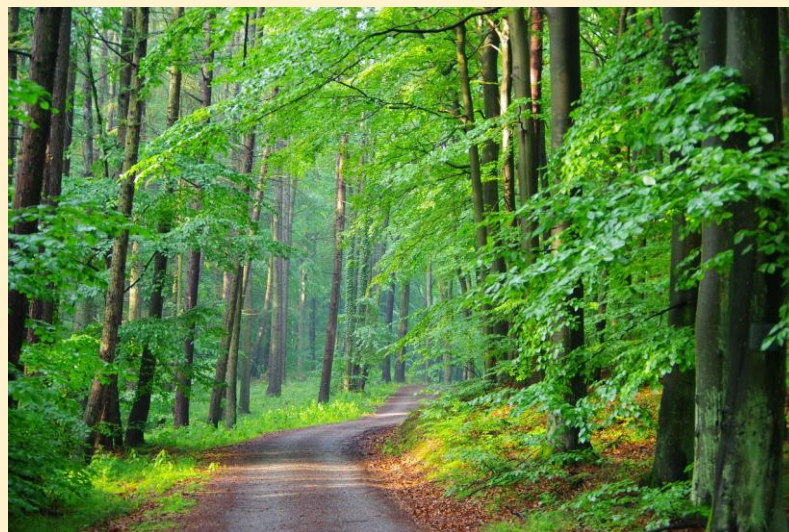

S
K
O
G
A
R

SKOG

MUNKÅ
LJUNGBY

ÄNGELHOLM
SVERIGE

KOLMÅRDEN:

TIVEDEN:

HOLÅVEDEN:

SÅREK NATIONALPARK:

TYRESTA NATIONALPARK:

BÖDA KRONOPARK:

NORRA KVILLS NATIONALPARK:

Ett känt skogsområde i Östergötland.

Ett skogsområde i Bergslagen.

Ett skogsområde i Småland.

En känd nationalpark med orörd skog.

Belägen nära Stockholm, med gammal skog.

Känd för sina unika ekar.

En vacker skog i Småland.

Svenska skogar kan delas in i olika typer baserat på trädslag och växtplats. Några vanliga typer inkluderar barrskog, blandskog, lövskog och fjällbjörkskog. Inom dessa kategorier finns det mer specifika skogstyper, som granskog, tallskog, bokskog och ekskog. Vissa skogar är också kända för sina namn, som Kolmården, Tiveden och Holaveden.

Typer av svenska skogar:

Barrskog: Vanligast i norra Sverige, en del av det boreala barrskogsbältet, domineras av gran och tall.

Blandskog: Vanlig i Götaland och Svealand, där gran och tall växer blandat med lövträd som björk och asp.

Lövskog: Vanligare i södra Sverige, med trädslag som ek, bok och avenbok.

Fjällbjörkskog: En skogstyp som förekommer i fjällen, med fjällbjörk som dominerande trädslag.

Skogstyper baserade på växtplats: Exempel är sumpskog, ängsgranskog, och skog på rullstensås.

Övriga begrepp:

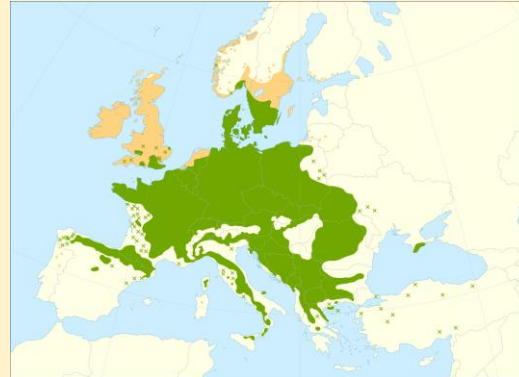
Urskog: En skog som inte påverkats av människan.

Gammelskog: En skog som fått stå orörd under lång tid.

Naturskog: En skog som är opåverkad av modernt skogsbruk.

BOKSKOG

Mirkwood is any of several great dark forests in novels by Sir Walter Scott and William Morris in the 19th century, and by J. R. R. Tolkien in the 20th century. The critic Tom Shippey explains that the name evoked the excitement of the wildness of Europe's ancient North.

At least two distinct Middle-earth forests are named Mirkwood in Tolkien's legendarium. One is in the First Age, when the highlands of Dorthonion north of Beleriand became known as Mirkwood after falling under Morgoth's control. The more famous Mirkwood was in Wilderland, east of the river Anduin. It had acquired the name Mirkwood after it fell under the evil influence of the Necromancer in his fortress of Dol Guldur; before that it had been known as Greenwood the Great. This Mirkwood features significantly in *The Hobbit* and in the film *The Hobbit: The Desolation of Smaug*.

The term Mirkwood derives from the forest Myrkviðr of Norse mythology; that forest has been identified by scholars as representing a wooded region of Ukraine at the time of the wars between the Goths and the Huns in the fourth century. A Mirkwood was used by the novelist Sir Walter Scott in his 1814 novel *Waverley*, and then by William Morris in his 1889 fantasy novel *The House of the Wolfings*. Forests play a major role in the invented history of Tolkien's Middle-earth and are important in the heroic quests of his characters. The forest device is used as a mysterious transition from one part of the story to another.

In Germanic mythology, Myrkviðr (Old Norse "dark wood" or "black forest" is the name of several European forests. The direct derivatives of the name occur as a place name both in Sweden and Norway. Related forms of the name occur elsewhere in Europe, such as in the Black Forest (Schwarzwald), and may thus be a general term for dark and dense forests of ancient Europe.

M
I
R
K
W
O
O
D

The word myrkviðr is a compound of two words. The first element is myrkr "dark", which is cognate to, among others, the English adjectives mirky and murky. The second element is viðr "wood, forest".

The name is attested as a mythical local name of a forest in the Poetic Edda poem Lokasenna, and the heroic poems Atlakviða, Helgakviða Hundingsbana I and Hlöðskviða, and in prose in Fornmanna sögur, Flateyjarbók, Hervarar Saga, Ála flekks saga.

The localization of Myrkviðr varies by source:

The Ore Mountains in the writings of Thietmar of Merseburg.

The forests north of the Ukrainian steppe during the time of the Goths and the Huns in the Norse Hervarar saga

The forest that separates the Huns from the Burgundians

KOLMÅRDEN ("the dark forest"), in **Sweden**, in **Sögubrot** and in legends such as that of **Helge Hundingsbane**

The forest south of **Uppsala** in Styrbjarnar þátttr Svíakappa (the present remnant of this forest is called **LUNSEN**)

Uncertain locations, such as in the Völundarkviða, where it is probably located elsewhere in Scandinavia (Weyland is here described as a Finnish prince, which would make him a Saami prince).
Stanza 1 (on the swan maidens):

M
I
R
K
W
O
O
D

J. R. R. Tolkien comments on Myrkviðr in a letter to his eldest grandson:

Mirkwood is not an invention of mine, but a very ancient name, weighted with legendary associations. It was probably the Primitive Germanic name for the great mountainous forest regions that anciently formed a barrier to the south of the lands of Germanic expansion. In some traditions it became used especially of the boundary between Goths and Huns. I speak now from memory: its ancientness seems indicated by its appearance in very early German (11th c.?) as mirkiwidu although the *merkw- stem 'dark' is not otherwise found in German at all (only in Old English, Old Saxon, and Old Norse, and the stem *widu- > witu was in German (I think) limited to the sense of 'timber,' not very common, and did not survive into mod[ern] German. In Old English mirce only survives in poetry, and in the sense 'dark', or rather 'gloomy', only in Beowulf line 1405 ofer myrcan mor: elsewhere only with the sense 'murky' > wicked, hellish. It was never, I think, a mere 'colour' word: 'black', and was from the beginning weighted with the sense of 'gloom'

Regarding the forests, Francis Gentry comments that "in the Norse tradition 'crossing the Black Forest' came to signify penetrating the barriers between one world and another, especially the world of the gods and the world of fire, where Surt lives

M
I
R
K
W
O
O
D

In Norse mythology, Járnvíðr (Old Norse "Iron-wood" is a forest located east of Midgard, inhabited by trollwomen who bore jötnar and giant wolves. Járnvíðr is attested in the Poetic Edda, compiled in the 13th century from earlier traditional sources, and the Prose Edda, written in the 13th century by Snorri Sturluson.

The Tjängvide image stone, listed in Rundata as Gotland Runic Inscription 110 or G 110, is a Viking Age image stone from Tjängvide (Swedish pronunciation:

[ˈtɕɛŋviːdɛ]), [tone/stress?], from c. 700–900 CE, which is about three kilometers west of Ljugarn, Gotland, Sweden.

“raised the stone in memory of Hjôrulfr/Jórulfr, his brother ...

MIRKWOOD, som Tolkien kallar sin skog, är ett namn med stor släktskap med fornnordiskans Myrkvidher. I den isländska Eddan och många andra sagor, förekommer det rikligt i formen Myrkviðr.

Efterleden vidher betyder ved på nusvenska. Det är ett mycket gammalt ord och fanns redan i de gotiska språken som widu. I nutida engelska har det utvecklats till wood. Förleden Mirk- är fornengelska och nära släkt med dagens mörk i svenskan.

Mirkwood spelar en viktig roll i böckerna om Härskarringen. Inne i denna mörka skog utspelar sig många dramatiska äventyr. När Åke Ohlmarks gjorde den första översättningen i slutet av 1950-talet döpte han Mirkwood till Mörkmården. Det var en tydlig anspelning till den nutida Kolmården, ett namn som av många också anses betyda den mörka skogen. I den andra upplagan, gjord av Erik Andersson år 2005, heter den istället Mörkveden.

Efterleden -veden kommer från ordet widher, beskrivet ovan. Efterleden -mården, har sitt ursprung i det fornsvenska ordet mardher, som anses betyda stenig och blockrik mark. Förutom i Kolmården finns det också i Ödmården och Mälarmården. Det finns ju flera svenska skogsområden som slutar på just -veden: Tiveden, Finnveden, Risveden och Holaveden.

ÖDMÅRDEN (gammalsv. Ömorþ, av mor eller mar, "skog") är en gränsskog och ett större skogsområde mellan Hamrånge socken i Gästrikland och Stråtjärä, Skogs socken i Hälsingland. Ödmården är omnämnd år 1296 i Upplandslagen som Upplands nordgräns (Gästrikland räknades då till Uppland) mot Hälsingland, då egentligen i meningen Norrland.

KOLMÅRDEN

Urbergshorsten Kolmården är den östligaste delen av en förkastningslinje som sträcker sig ända till Vättern och vidare på dess andra sida i form av Tiveden. Här gick en gång gränsen mellan Götaland och Svealand och idag mellan landskapen Östergötland och Sörmland.

Kolmårdens natur är småskuren och på flera ställen mycket dramatisk med branta berg och långsmala sjöar däremellan. Färdvägen mellan Stockholm och landets södra delar passerade genom Kolmården.

MÄLARMÅRDEN

Ett skogsområde mitt i Sörmland som sannolikt fått sitt namn efter den närbelägna Mälaren och den ofta storblockiga terrängen. Namnets efterled, -mården, betyder just blockig, stenig på fornsvenska.

TIVEDEN

En mycket tydlig gränsskog mellan landskapen Västergötland och Närke. Här gick också gränsen mellan de gamla rikena Götaland och Svealand. Det finns flera tolkningar till namnet Tiveden: Att det har ett ursprung i guden Tyr och alltså betyder Tyrs skog. Eller att det härrör ur det fornvästnordiska ordet tívar, gudar, och att det då betyder gudarnas skog.

TYLÖSKOG

Ett småskuret och kuperat skogsområde som sträcker sig från Vättern i väster och utan någon fast gräns i öster går över i Kolmården. Tylöskog ligger huvudsakligen i Östergötland men når också in i Närke och har varit en del av gränsen mellan Götaland och Svealand. I dess västra delar finns Hällestads bergslag med anor från 1300-talet. Det var denna bergslag som försörjde det stora järnbruket i Finspång med malm.

HÅLAVEDEN, (HOLAVEDEN):

Är ett område beläget mellan Vättern och Sommen i sydvästra Östergötland och delvis norra Småland. I norr avgränsas området av Ödeshög och i öster av Lysings häradsallmännings stora skogsområde. Området är bergigt och skogrikt och här finns ett naturreservat med tvåhundraårig "urskogsartad" barrskog som trots namnet Holavedens urskog i realiteten är en naturskog.

FINNVEDEN:

Är den vikinga- och medeltida benämningen på ett av de ursprungliga, historiska "små landen" som kom att bilda Småland, nämligen den västligaste delen av Småland. Det omfattade de tre häraderna Sunnerbo, Västbo och Östbo (som låg söder, väster och öster om sjön Bolmen). Ett viktigt centrum var den stora ön Bolmsö. De tre häraderna ligger i dagens Jönköpings, Kronobergs och Hallands län.

RISVEDEN är ett vidsträckt vildmarksområde och en gammal kronoallmänning med stora natur- och kulturhistoriska värden, beläget i Västergötland mellan Göta älvdalen i väster och sjöarna Mjörn och Anten i öster. Risveden är omkring 20 000 hektar stort (inom den tidigare kronoallmänningens gränser), till ytan större än ön Hisingen och det är Västsveriges största sammanhängande skogsområde.